

ת"פ 46624/07 - מדינת ישראל נגד משה בן חיים

בית משפט השלום באשדוד
ת"פ 46624-07 מדינת ישראל נ' בן חיים(אסיר)

בפני כבוד השופט עדן איזודורפר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
משה בן חיים (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד סג' זקס
הנאשם

זכור דין

רקע

1. הנאשם אשר ענינו מונח בפני, הורשע במעשה עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בהתאם לסעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), וזכה מעוררת איומים, בהתאם להוראות 192 לחוק.

2. על פי כתב האישום, ביום 20.5.14 נחקרה בתחנת המשטרה באשדודגב' סמדר גורי (להלן: "סמדר"), אשר במועד הרלבנטי הייתה בת זוגו של הנאשם. במועד זה, הגיע הנאשם לתחנת המשטרה, ובعود סמדר מציה בחקירה, החל לשוחח עימה, וזאת חרף פנינית השוטרת ליאת בכיר אלוי, בדרישה שיחדל מלעשות כן, נוכח העובדה כי היא מציה בחקירה. בהמשך, הגיע השוטר אמנון אלון, אשר הזדהה בפני הנאשם כשוטר, וביקש גם הוא מן הנאשם להפסיק לשוחח עם סמדר, אך הנאשם המשיך בשלו, ואף פנה אל השוטר אמנון בצורה מאימת, התקרכב אל פניו, הניף את ידיו ואמר לו "**מי אתה בכלל אני אדבר איתך איך שאתה רוצה**".

בשלב זה הגיע שוטר נוסף - זאב רובינשטיין, אחץ בידי הנאשם במטרה להרחקו מהשוטר אמנון, והנאשם אמר על השוטר זאב באומרו **"אני אפגע בר"**.

על פי כתב האישום השוטר אמנון הודיע לנאשם כי הוא עצור, ואף ביקש לאזוק את הנאשם. הנאשם התנגד הchl להשתולל, ולא אפשר לשוטרים לאזוק אותו.

כאמור, לאחר שמייעת הראיות בתיק הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וזכה מעוררת האיום שיווכחה לו.

עמוד 1

3. המאשימה טוענת, כי מדובר בנאשם רצידיוויסט, בעל עבר פלילי עשיר, כולל הרשעות קודמות לבנטוות. לשיטתה, מעשיו של הנאשם מלמדים כי מדובר למי שאינו חשש מפני החוק, ומעשיו מהווים פגעה בתיקנות הסדר הציבורי ובסדרי השלטון. הנאשם הגיע לתחנת המשטרה במטרה להפריע להתנהלות החקירה של סמדר, והתעלם מפניות השוטרים אליו.

לטענת המאשימה, מתוך הענישה ההולמת את המקירה שבפני נع בין מאסר על תנאי, ועד למספר חודשי מאסר בפועל, בצוירוף ענישה נלוית בדמות קנס והתחייבות, ובענין זה צורפו מטעם המאשימה מספר פסקי דין. לאור נסיבות ביצוע העבירה, עברו המכובד של הנאשם וניהול ההליך המשפטי עד תומו, באופן שאין אפשרות להקל עם הנאשם בעת גזירת העונש, עתרה המאשימה לגורר על הנאשם מספר חודשי מאסר בפועל בצוירוף קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם טען, כי מעשיו של הנאשם מצויים ברובד הנמור של העבירה. בנוסף, עמד על כך כי בעת השתלטות השוטרים על הנאשם, הושכב הנאשם על ספסל ונגרמה לו חבלה במצבו, באופן שהייתה כבר אז הרתעה ממשית לנאשם. עוד מציין ב"כ הנאשם, כי במסגרת הכרעת הדין עמד ביהם"ש על כך שיש להביא בחשבון, במסגרת טענת ההגנה מן הצדק, את עניין החבלה שנגרמה לנאשם, ולשקל עניין זה לפחות, בעת גזירת הדין.

עוד טען, כי יש לדוחות את הטענה בדבר אי הקלה עם הנאשם בעת גזירת הדין נוכח עמידתו על ניהול ההליך, והראיה - כי הנאשם זוכה מאותן העבירות שיוחסה לו בכתב האישום - עבירות האויומים, ועל כן ברור כי אין הדברו בניהול הליך סרף.

ב"כ הנאשם ערך אבחנה בין פסקי הדין שהוצגו על ידי המאשימה, לבין המקירה המונח בפני, אם אחר ומדובר בענישה שהושגה במסגרת הסדר בעת שהנאשם עוצר, מתוך שיקול פרקטטי להتسפק בענישה חופפת, אם אחר ומדובר בעבירה של **תקיפות** שוטר שלא כבעינינו, ואם אחר ומדובר במקירה של ריבוי עבירות שגרמו לחבלות חמורות, ותקיר שלילי שהתקבל בענינו של הנאשם.

בהתגינותו ציין ב"כ הנאשם, כי אכן למרשו עבר מכובד, הרובץ לחובתו, אולם ביקש לזקוף לזכותו את החומרה הנמוכה של העבירה, את העובדה כי הנאשם לא שיבש את החקירה בפועל, החבלה שנגרמה לנאשם, וחוסר ההתאמאה בין התנהלות הנאשם לתגובת השוטרים, אשר כאמור הייתה הרתעה מספקת. עוד ציין את מצבו הרפואי הקשה של הנאשם והטיפולים הרפואיים והתרופות להם נזקק. כל אלה מהווים שיקולים לפחות בענינו של הנאשם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

5. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, בעת קביעת מתחם הענישה ההורם ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם, יש ליתן ביטוי לעקרון הילמה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע כתוצאה מעשי הנאשם, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנוגatte ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

6. במקרה דנן, הערך החברתי שנפגע הינו שמירה על סדרי השלטון והחוק, וכן האינטרס להגן על אפשרותה של המשטרה לבצע את פעולותיה באופן תקין, ללא הפרעה.

במעוין, בעת שהנאשם פנה אל סמדר ושותח עימה בעת שהיא מצויה בחקירה, פגע הנאשם בערכיהם אלה. לא רק שהנאשם הגיע לתהנתת המשטרה במטרה לשוחח עם סמדר, למורת שידע כי סמדר מצויה בחקירה, אלא גם לאחר שפנו אליו שלושה שוטרים, החזקרת ליאת בכר, השוטר אמון והשוטר זאב, כל אחד בשלב אחר, וביקשו ממנו להפסיק לשוחח עימה, התעלם הנאשם מפניות אלה, והמשיך בשלו, תוך הבעת זלזול מוגן בדרישת השוטרים. בהתקהלוותו זו, הביע כאמור, הנאשם זלזול בדרישת השוטרים באופן שפגע ביכולתם לבצע את תפקידם המקורי, והעובדה כי לא שעה לפניו השוטרים מעידה, כי אין לנאשם מORA מפני החוק ונציגו.

7. אשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה, בהתאם להוראות סעיף 40ט לחוק, יש ליתן את הדעת, בין היתר, לשאלת הנזק שצפו היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה, והנזק שנגרם בפועל. בענייננו, התנהגות הנאשם עשויה הייתה להביא לשימוש החקירה ומהלכה, והתנהלותו הלאומתית כלפי השוטרים יכולה הייתה להביא לجرائم נזק וחבלה לשוטרים. החזקרת ליאת נאלצה לקטוע את חקירה לאור הפרעות הנאשם, ושני שוטרים נוספים נאלצו להתערב בסיטואציה, על מנת לנטרל את התנהגותו של הנאשם.

8. עם זאת, סבורני כי יש ממש בטענת הסגנור כי מעשי הנאשם מצוים ברף הנמור של החומרה, שכן מדובר בתנהגות אשר הסתכמה בפעולות לעבר סמדר, בשלב הסופי של החקירה, מבלתי שהנאשם ניסה להסתיר דבר מעוני ומأוני החזקרת.

9. בחינת מדיניות הענישה הנוגatte מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים החל ממאסר על תנאי וכלה בעבודות שירות (ת"פ (י-ט) 4110/09 מדינת ישראל נ' עליאן (ניתן ביום 14.11.13), ת"פ 40946-02-13 מדינת ישראל נ' הדר (ניתן ביום 13.11.13), ת"פ 1669/08 מדינת ישראל נ' מסעוד (ניתן ביום 17.2.10)).

10. לאחר ששלתי עד כה, סבורני כי יש מקום לקבוע כי מתחם הענישה ההורם בענייננו, נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשים בפועל, אשר יכול השירות בדרך של עבודות שירות, בצירוף ענישה כספית נלוית.

11. במקרים סעיף 40יא לחוק, בעת גירת העונש, בגין מתחם הענישה, יש להתחשב בנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה, ובמסגרת זו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לשאלת פגעת העונש בנאשם, התנהלות רשות האכיפה, נתילת אחירות מצדינו של הנאשם, עברו הפלילי או העדר עבר, וכן נسبות חייו הקשות של הנאשם.

בעניין של הנאשם המונח בפני, אין ספק כי הטלת ענישה קונקרטית תביא לפגיעה בו.

אשר לנטיית אחريות, הנאשם לא נטל כל אחريות על התנהלותו, ואף לא הביע מודעות כלשהי לביעתיות הכרוכה בה. הנאשם טען בתילה, כי לא שוחח עם סמדר בעניינים הנוגעים לחקירה, אח"כ טען כי דבר בקהל רם, ועל כן לא הסתיר דבר, ועוד טען כי לא הפריע במהלך החקירה. הנאשם אף הביע עדשה קורבנית ותחששות כעס כלפי השוטרים על פגעתם הבלתי מידית בו, מבלי שהביע הבנה ומודעות לכך שהתנהלות השוטרים נבעה מהתעלמותו המוחלטת מפניות חוזרות ונשנות אליו, בדרישה שיחדלו מניסיונו לשוחח עם סמדר.

אשר להתקנות רשות האכיפה במהלך מעצרו של הנאשם, אין חולק כי השוטרים השתמשו בכך ואף הודיעו בכך. הנאשם הושכב על ספסל בעת השתלטות השוטרים עליו, וכתוואה מכך נחבל במצוותו, נشرط ודימם. יש ליתן לכך ביטוי בעת גזירת עונשו.

לנายนם עבר פלילי מכבד. הנאשם ריצה בעבר, ואף מרצה כיום, מסר בגין עבירות שונות ומגוונות ביניהן, גניבה, התפרצויות, הונאה, אלימות, ובבערו אף עבירות הנוגעות לפגיעה בסדרי שלטון ומשפט.

אשר לנסיבות חיו הקשות של הנאשם, יש לציין את מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, אשר חוללה במחלה כבד, כפי שעולה מממצאים שהציג. מצב זה אף הביאו לוותר על נוכחותו במהלך חלק מן הדיונים, לאור הצורך להגיע באמצעות שב"ס, מקום מסרו, והקשי הכרוך בכך מבחינתו. לאיוזן מצבו זה, נטל הנאשם טיפול רפואי בעלות השפעה חזקה.

12. בהתאם להוראות סעיף 40 ד' לחוק, ניתן לסתות ממתחם הענישה ההולם משיקולי שיקום הנוגעים לנายนם. בענייננו, לאור כל המפורט לעיל, לא מצאתי מקום ליתן ביטוי לשיקול זה, וממילא, יגורר דיןו של הנאשם בתוך מתחם הענישה כפי שנקבע לעיל.

13. בשקלול כל המפורט עד כה, מצאתי לנכון לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא לעבור את העבירה בה הורשע.

כנס כספי בסך של 2000 ל"נ. הכנס ישולם בעשרה תשלום חודשיים שווים ורצופים שהראשון שבהם יהיה ביום

.1.7.17

ניתן היום, ז' איר תשע"ז, 03 במאי 2017, בהעדר הצדדים.